

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság

Bf.II.62/2023/13. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2024. évi február hó 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az emberkereskedelem és kényszermunka büntette miatt **Terhelt1 és társa** ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 7.B.74/2022/61. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

Terhelt1 I. r. vádlott cselekményeit 2 rb. a Btk. 192. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott és a (4) bekezdés I. fordulata szerint minősülő emberkereskedelem és kényszermunka büntettének (*tényállás 1. pont*); 1 rb. a Btk. 192. § (1) bekezdés a) pontjának II. fordulatában meghatározott emberkereskedelem és kényszermunka büntettének (*tényállás 3. pont*); és a Btk. 200. § (1) bekezdésében meghatározott kerítés büntette kísérletének (*tényállás 2. pont*) minősíti.

Terhelt2 II. r. vádlott cselekményét a Btk. 192. § (1) bekezdés a) pontjának I. fordulatában meghatározott emberkereskedelem és kényszermunka büntettének minősíti.

Terhelt1 I. r. vádlott – helyesen halmazati – büntetését 7 (hét) év szabadságvesztésre és 7 (hét) év közügyektől eltiltásra enyhíti.

Terhelt2 II. r. vádlott büntetését 1 (egy) év 7 (hét) hónap szabadságvesztésre és 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra enyhíti.

Megállapítja, hogy Terhelt1 I. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

A kiszabott szabadságvesztést Terhelt2 II. r. vádlott esetében helyesen börtönben rendeli végrehajtani.

A Terhelt2 II. r. vádlott által fizetendő vagyonek Kobzás összege helyesen 100.000 (egyszázezer) forint.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába Terhelt2 II. r. vádlott esetében helyesen a 2021. augusztus 10. és 2023. február 9. között előzetes fogvatartásban, illetve a 2023. február 10. és 2023. április 18. között bűnügyi felügyelet hatálya alatt töltött időt kell beszámítani.

A bűnjelként lefoglalt és Terhelt1 I. r. vádlott részére kiadni rendelt 1 db Samsung Galaxy S21 típusú és 1 db Samsung Galaxy S10 típusú mobiltelefont, míg a Terhelt2 II. r. vádlott részére kiadni rendelt 1 db ACER laptop és 1 db Nokia TA mobiltelefont a vagyonek Kobzás és a bűnügyi költség biztosítására visszatartani rendeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az elsőfokú bíróság helyesen az ítéletét a 2022. október 4., a 2022. december 6., a 2023. február 7. és a 2023. április 4. napjain tartott nyilvános tárgyalás alapján hozta meg és 2023. április 18-án nyilvánosan hirdette ki.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Kötelezi Terhelt2 II. r. vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 21.336 (huszonegyezer-háromszázharminchat) forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Pécsi Törvényszék a 2023. április 18-án kelt 7.B.74/2022/61. számú ítéletével Terhelt1 I. r. vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 192. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott és – figyelemmel a (4) bekezdésre – az (5) bekezdés d) pontja szerint minősülő emberkereskedelem és kényszermunka büntette miatt 8 év szabadságvesztésre és 9 év közügyektől eltiltásra, míg Terhelt2 II. r. vádlottat a Btk. 192. § (2) bekezdésében meghatározott és – figyelemmel a (3) bekezdésre – a (4) bekezdés szerint büntetendő emberkereskedelem és kényszermunka büntette miatt 2 év 3 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztés-

büntetéseket fegyházban rendelte végrehajtani és megállapította, hogy Terhelt1 I. r., valamint Terhelt2 II. r. vádlott a büntetése kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Ezen túlmenően Terhelt1 I. r. vádlottal szemben 3.752.090 forint, Terhelt2 II. r. vádlottal szemben pedig 150.000 forint erejéig vagyonek Kobzást rendelt el, illetve rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott terhére a büntetés súlyosbításáért, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás alkalmazása érdekében jelentett be fellebbezést. Ennek írásbeli indokolásában indítványozta továbbá Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában a vagyonek Kobzás összegének 100.000 forintra történő mérséklését, valamint annak megállapítását, hogy Terhelt1 I. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Jogorvoslati kérelemmel élt Terhelt1 I. r. vádlott és védője is, elsődlegesen a tényállás téves megállapítása miatt, a bűncselekményeknek a Btk. 202. §-ában meghatározott kitarthatóság büntettként történő minősítése érdekében, valamint – másodlagosan – enyhítés céljából.
- [3] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában, illetve a nyilvános ülésen jelenlévő képviselője útján az ügyészség fellebbezését változatlan tartalommal fenntartotta, azt mindössze Terhelt2 II. r. vádlottat érintően egészítette ki az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezés pontosításának indítványozásával. Perbeszédében Terhelt1 I. r. vádlott védője a bejelentett fellebbezésével egyezően szólalt fel, míg Terhelt2 II. r. vádlott védője az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.
- [4] A másodfokú bíróság a jogorvoslati kérelmekkel megtámadott határozatot a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 590. § (1) és (2) bekezdései alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ez – figyelemmel a Be. 590. § (10) bekezdésében írtakra – érintette Terhelt2 II. r. vádlottat is, így a másodfokú bíróság korlátozás nélkül vizsgálta a tényállás megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására, az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását. Ezt meghaladóan – a Be. 590. § (7) bekezdése értelmében – hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben.
- [5] Ennek során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást mentesnek találta a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben felsorolt teljes, illetve részbeni megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az hiánytalan, teljeskörűen felderített, illetve nem tartalmaz a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával ellentétes vagy téves ténybeli következtetésen alapuló megállapítást sem. Észlelte ugyanakkor a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság határozatának [7] bekezdésében szereplő elítéléssel kapcsolatos adatokat a bűnügyi nyilvántartásból időközben törölték, ezért Terhelt2 II. r. vádlott tekintetében a Kőszegi Járásbíróság 2.B.141/2012/11. számú ítéletére való utalást mellőzni kellett.

[6] **II.**

- [7] Az elsőfokú bíróság a perrendi előírásokat megtartotta, így nem merült fel olyan a Be. 607. § (1) bekezdésében, valamint a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt ún. abszolút, illetve a Be. 609. § (1) bekezdésében szereplő, lényeges hatással járó és a másodfokú eljárásban nem

orvosolható ún. relatív eljárási szabálysértés, mely az érdemi felülbírálatot – szükségképpen hatályon kívül helyezés elrendelésével – akadályozta volna.

- [8] Megtörtént az ügy elbírálásához szükséges bizonyítékok beszerzése és összegyűjtése, majd azok egyenként és összességében történő értékelése. Ennek keretében az elsőfokú bíróság meggyőző érveléssel adott számot a feltárt adatok tartalmi hitelességéről és bizonyító erejéről, illetve az előterjesztett védekezések elvetésének okairól.
- [9] Szembetűnő volt, hogy az ügyben három különböző, egymást korábbról nem ismerő személy tett tartalmában azonos vagy rendkívül hasonló előadást, lényegében arról, hogy a vád tárgyává tett négy éves időszakban Terhelt1 I. r. vádlott a létfenntartását mások szexuális cselekmények végzésére való kényszerítésével, illetve rábeszélésével kívánta biztosítani. Ennek érdekében valamennyi sértettel azt közölte, hogy külföldön – jellemzően Svájcban vagy Olaszországban – kell prostituáltként dolgoznia és az abból szerzett keresményét a részére átadnia.
- [10] Ugyanakkor sértett3 sértett ennél is több részlet tekintetében mutatott következetességet és határozottságot, döntően annak előadásával, hogy vele szemben Terhelt1 I. r. vádlott több esetben erőszakot alkalmazott, az ellenkezését ütlegeléssel, veréssel törte le. Ezen túlmenően – az eljárás különböző szakaszaiban fogatosított kihallgatásaikor – részletesen beszámolt a svájci utazásairól, az egyes településeken eltöltött időről és az általa keresett pénz összegéről, mindannyiszor úgy, hogy az eseményeket kellő távolságtartással, tárgyilagossággal adta elő.
- [11] Mindez sértett2 sértett esetében már nem volt maradéktalanul elmondható, miután a nyomozás során jegyzőkönyvbe foglalt vallomását az őt ért bántalmazás tekintetében nem tartotta fenn. Ezt az ellentmondást az elsőfokú bíróság a Be. 7. § (4) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával oldotta fel, oly módon, hogy a kétséget kizáróan nem bizonyított tettelegességet – Terhelt1 I. r. vádlott számára kedvezőbb döntést hozva – nem tette a rekonstruált múltbeli történések részévé. Ettől eltekintve azonban sértett2 sértett előadása mindenben illeszkedett azokhoz a részletekhez, melyek Terhelt1 I. r. vádlott életvezetésével kapcsolatosan – más forrásból – ismertté váltak.
- [12] A sértett1 sértett sérelmére elkövetett cselekmény felderítését bírói engedélyhez kötött leplezett eszköz alkalmazása, Terhelt2 II. r. vádlott telefonkészülékén folytatott beszélgetések megfigyelése és rögzítése könnyítette meg. Az elektronikus hírközlő hálózat útján folytatott kommunikáció egyértelművé tette sértett1 sértett eladását, illetve megvásárlását, ahogyan azt is, hogy az abban résztvevők között 150.000 forintban meghatározott vételár cserélt gazdát. Mindezt az ügyletben érintett sértett1 sértett is megerősítette.
- [13] Ilyen körülmények között a szóban forgó bizonyítékok megbízhatóságához kétség nem férhetett, azok tartalmi egyezősége, illetve nagyfokú hasonlósága az Terhelt1 I. r. vádlott hozzátartozói által – a kiegyensúlyozott, harmonikus párkapcsolati viszonyra vonatkoztatottan – előadott és fényképfelvételekkel alátámasztani igyekezett részleteket teljes egészében hiteltelenné tette.
- [14] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást mindössze Terhelt2 II. r. vádlott személyi körülményei tekintetében kellett helyesbíten. Az ítélezési gyakorlat szerint ugyanis a bünygyi nyilvántartásban már nem szereplő korábbi felelősségre vonás adatai – a Btk. 97. § (2) bekezdésének helyes értelmezéséből levezethetően – az ügydöntő határozat Be. 561. § (3) bekezdés b) pontja szerinti szerkezeti részében nem tüntethetők fel (*BH 2019.154., illetve IH 2021.108.*).
- [15] Ezzel a helyesbítéssel vált az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás irányadóvá a másodfokú eljárásban is.
- [16] Következésképpen a tényállás mikénti megállapítását sérelmező fellebbezések megalapozatlanok voltak.

[17]

III.

[18] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott büntetőjogi felelősségére.

[19] A cselekményeik minősítése azonban nem felel meg a büntető anyagi jogszabályoknak.

[20] Terhelt1 I. r. vádlott a tényállás 1., 2. és 3. pontjaiban írt cselekményeit négy évig tartó időszakban valósította meg, melynek során a Btk. 192. §-ában – előbb emberkereskedelem, majd emberkereskedelem és kényszerszolgálat elnevezéssel – meghatározott emberi szabadság elleni bűncselekmény törvényi tényállása 2020. július 1. napjával kezdődően jelentősen megváltozott. Az elkövetési magatartás tanúsításával Terhelt1 I. r. vádlott 2021. júniusában hagyott fel, így ezt kellett a bűncselekmények befejezési időpontjának tekinteni, mely után az alkalmazandó anyagi jogi rendelkezések érdemben, kedvezőbb elbírálás lehetőségének megteremtésével már nem változtak. Ez azt jelentette, hogy a jelen ügyben – figyelemmel a Btk. 2. § (1) bekezdésében írtakra – az elkövetés, azaz a 2021. júniusában hatályban lévő büntető anyagi jogi rendelkezéseket kellett alkalmazni.

[21] Az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlott cselekményeit a Btk. 192. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott és – figyelemmel a (4) bekezdésre – az (5) bekezdés d) pontja szerint minősülő szexuális cselekmény végzése érdekében – több ember sérelmére, erőszak vagy fenyegetés alkalmazásával – elkövetett emberkereskedelem és kényszerszolgálat büntettként értékelte. Törvényi egységként tehát, melynek keretein belül – ahogyan arra határozatának [50] bekezdésében utalt – az egyik rész-cselekmény tekintetében a folytatóság jogszabályi feltételeit is megállapíthatónak látta. Ez a megközelítés azonban több vonatkozásban is téves.

[22] A tényállás 2. pontjában írt – sértett2 sérelmére megvalósított – cselekmény során Terhelt1 I. r. vádlott erőszakot vagy fenyegetést nem alkalmazott, de még arról sem volt szó, hogy a sértettet megfélemlítéssel vagy kiszolgáltatott helyzetének kihasználásával igyekezett volna szexuális cselekmény elvégzésére rábírt. Az elsőfokú bíróság ugyanis – a vádirati tényállástól eltérve – mindössze azt állapította meg, hogy Terhelt1 I. r. vádlott több alkalommal próbálta rávenni sértett2 sértettet Svájcba történő utazásra, illetve arra, hogy ott rendszeres haszonszerzés céljából szexuális cselekményeket végezzen. Ennek során köztük – a sértett ellenállására, tiltakozására visszavezethetően – vita és veszekedés alakult ki, melynek hevében Terhelt1 I. r. vádlott néhány tárgyat összetört, de mindez nyilvánvalóan nem minősült büntetőjogi értelemben – értelemszerűen személy elleni – erőszak vagy fenyegetés alkalmazásának. Az előbbinek azért nem, mert Terhelt1 I. r. vádlott a sértettel szemben támadó jellegű, fizikai ráhatásban megnyilvánuló magatartást nem tanúsított, míg az utóbbi azért maradt el, mert néhány tárgy indulatos megrongálása, megsemmisítése bizonyosan nem azonosítható komoly félelmet keltő súlyos hátrány keltésével.

[23] Így mindössze az történt, hogy Terhelt1 I. r. vádlott a sértettet szexuális cselekmények végzése érdekében más személy(ek) részére megszerezni törekedett. Ez a magatartás pedig – a több évtizede követett ítélkezési gyakorlat szerint (*BJD 5163.*) – a Btk. 200. § (1) bekezdésében meghatározott kerítés büntettként értékelhető. A szóban forgó eseti döntés indokolása szerint a korábbi magyar büntetőjogban a kerítés bűncselekményének elkövetési magatartásaként – a megszerez mellett – a *megszerezni törekszik* is szerepelt. Az 1961. évi V. törvény azonban ezt a fordulatot a törvényi tényállásból véglegesen mellőzte. A törvényhez fűzött miniszteri indoklás szerint erre azért kerülhetett sor, mert az e fogalom alá

nem vonható cselekményekkel szemben a bűncselekmény *megszerez* elkövetési magatartása és a kísérletre vonatkozó általános részi rendelkezések is megfelelő védelmet nyújtanak.

- [24] A tényállás 3. pontjában írt – sértett1 sérelmére megvalósított – cselekmény sem volt megfellelthető a Btk. 192. § (2) bekezdésében meghatározott törvényi tényállásnak. (Ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság Terhelt2 II. r. vádlott tekintetében még az elkövetési magatartás pontos megjelölésével is adós maradt, miután határozatának rendelkező részében és indoklásában is elmulasztotta feltüntetni azt, hogy a szóban forgó személy büntetőjogi felelőssége a törvényi tényállás melyik – a) vagy b) pontjában írt – fordulatan alapul.)
- [25] sértett1 sértett önként, a találkozót valódi céljának ismeretében jelent meg a bevásárlóközpont parkolójában, így tudott arról, hogy – prostitúciós tevékenységhez kapcsolódóan – adásvételi megállapodás tárgya lesz. Ennek megfelelően rendelkezett a kialakított vételár egy részével, az édesapjának megküldött 50.000 forinttal. Ekként erőszak és fenyegetés ebben az esetben sem kísérte a cselekményt, miközben a személyes iratok és a telefon elvétele önmagában még nem hozta a belföldön tartózkodó sértettet kiszolgáltatott helyzetbe sem; különösen úgy, hogy egy nappal később a személyes tárgyait visszakapta és hazaszállították.
- [26] Így ez a cselekmény megmaradt a büntetőjogilag tilalmazott adásvétel lebonyolításának – a Btk. 192. § (1) bekezdés a) pontjának – keretei között: a sértettet Terhelt2 II. r. vádlott eladta, Terhelt1 I. r. vádlott pedig megvásárolta. Mindezt úgy, hogy az ügylet végrehajtása során az említett személyek a jogügylet különböző oldalain álltak, az előbbi eladói, míg az utóbbi vevői szerepkörben. Így köztük – a törvényi tényállás közös megvalósításának hiányában – társtetteség nem jöhetett létre (*BH 1983.53., és BH 2004.217.*).
- [27] Szükséges megjegyezni, hogy mindezekon túlmenően Terhelt2 II. r. vádlott cselekménye a Btk. 192. § (2) bekezdésében meghatározott törvényi tényállásnak azért sem volt megfellelthető, mert az általa tanúsított magatartáshoz nem kötődött rendszeres előny szerzésének célzata.
- [28] A tényállás 2. és 3. pontjaiban írt cselekmények anyagi jogi értékelésének a megváltozása egyúttal azt is jelentette, hogy a fennmaradó – a tényállás 1. pontjában részletezett – eseménysorozat nem minősülhetett a Btk. 192. § (5) bekezdés d) pontja szerint több ember sérelmére elkövetett bűncselekményként. Az (5) bekezdésben meghatározott minősítő esetek ugyanis – ahogyan azt a jogszabály szövege egyértelműen kifejezésre juttatja – kizárólag a (2) és a (3) bekezdésekhez kapcsolódhatnak, másokhoz, így az (1) bekezdésben meghatározott elkövetési magatartásokhoz már nem.
- [29] A több sértett sérelmére elkövetés szükségszerűen törvényi egységként – ún. összefoglalt bűncselekményként – lett volna kezelendő, ennek lehetősége azonban megszűnt. Ezért a tényállás 1. pontjában írt cselekmények minősítését ebben a megközelítésben is újra át kellett gondolni.
- [30] A Btk. 192. § (2) bekezdésében írt bűncselekményt az valósítja meg, aki mást rendszeres előny szerzése céljából munkavégzésre, munka jellegű tevékenység végzésére, egyéb szolgáltatásra, vagy jogellenes cselekmény folytatására – meghatározott módon – rábír vagy arra kényszerít. Az elkövető oldalán jelentkező *rendszeres* előny szerzésének célzata, illetve a passzív alany megtévesztéssel, kihasználással, illetve kényszerítéssel elért cselekményének *folytatása* ismétlődő, folyamatos tevékenységet feltételez, mely több sértett nélkül is természetes egységet képez. Ugyanakkor abba – az ítélkezési gyakorlat szerint – csak szoros tér- és időbeli kapcsolatban álló (rész)cselekmények vonhatók (*BH 2019.287.*).
- [31] Terhelt1 I. r. vádlott erőszakos, tetteles magatartásával sértett3 sértettet három – egymástól elkülöníthető – időszakban kényszerítette, vagy próbálta meg prostitúciós tevékenységre kényszeríteni: először 2017 június első fele és október hónapja között (*1. időszak*), majd 2019 elejétől annak október hónapjáig (*2. időszak*) és végül 2020 tavaszának közepétől 2021 kora

nyaráig (3. időszak). Az 1. és 2. időszak között minimálisan egy év három hónap telt el, míg a 2. és 3. között legfeljebb fél év, így szoros időbeli kapcsolat pusztán ez utóbbiak esetében volt megállapítható. Azaz természetes egységet egyfelől az 1. időszak, illetve – azzal valóságos homogén anyagi halmazatot alkotva – együttesen a 2. és 3. időszak képezett, mely így két rendbeli bűncselekmény megállapítására adott okot.

- [32] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlott cselekményeit 2 rendbeli a Btk. 192. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott és a (4) bekezdés I. fordulata szerint minősülő emberkereskedelem és kényszermunka büntettének (*sértett3 sérelmére – tényállás 1. pont*); a Btk. 192. § (1) bekezdés a) pontjának II. fordulatában meghatározott emberkereskedelem és kényszermunka büntettének (*sértett1 sérelmére – tényállás 3. pont*) és a Btk. 200. § (1) bekezdésében meghatározott kerítés büntette – Btk. 10. § (1) bekezdése szerinti – kísérletének (*sértett2 – tényállás 2. pont*), míg Terhelt2 II. r. vádlott cselekményét a Btk. 192. § (1) bekezdés a) pontjának I. fordulatában meghatározott emberkereskedelem és kényszermunka büntettének (*sértett1 sérelmére – tényállás 3. pont*) minősítette.

[33]

IV.

- [34] Terhelt1 I. r. vádlottal szemben halmazati büntetésként – a Btk. 81. § (1) és (3) bekezdései alapján – öt évtől tizenöt évig terjedő, míg Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés volt kiszabható. E büntetési tételek Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti középértéke az előbbi esetben tíz év, az utóbbi esetben három év.
- [35] A cselekmények minősítésének megváltoztatása szükségessé tette a büntetőjogi jogkövetkezményeket befolyásoló tényezők ismételt számbavételét és áttekintését.
- [36] Terhelt1 I. r. vádlott terhére értékelendő a kettőt meghaladó bűnhalmazat, a több évet felölelő elkövetési időben megnyilvánuló kitartó szándék, valamint az, hogy a tényállás 1. pontjában írt cselekményeit a hozzátartozója sérelmére valósította meg.
- [37] Ezzel szemben enyhítő körülmény a fiatal felnőtt kora, a legkisebb tárgyi súlyú – a tényállás 2. pontjában írt – bűncselekmény kísérleti szakban maradása, és az, hogy vele szemben az eljárás teljes tartama alatt a legsúlyosabb kényszerintézkedést alkalmazták.
- [38] Terhelt2 II. r. vádlott tekintetében súlyosító körülmény nem merült fel. Ugyanakkor büntetlen előéletűnek tekintendő és az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetéséig előzetes fogvatartás, illetve meghatározott lakás és ahhoz tartozó bekerített hely engedély nélküli elhagyását megtiltó bűnügyi felügyelet hatálya alatt állt, melyeket a javára kellett figyelembe venni. Nem értékelhető azonban ugyanezen keretek között a sértetti közrehatás, miután a passzív alany közreműködése és beleegyezése a legcsekélyebb mértékben sem tette menthetővé a bűncselekményt.
- [39] A nyomatékos súllyal jelentkező enyhítő körülményekre tekintettel az elsőfokú bíróság eltúlzottan szigorú büntetéseket szabott ki, a Btk. 79. §-ában megfogalmazott célok rövidebb tartamú szabadságvesztéssel, illetve közügyektől eltiltással is elérhetőek. Ezért a másodfokú bíróság azok tartamát Terhelt1 I. r. vádlott esetében hét-hét évre, míg Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában egy év hét hónapra, illetve két évre enyhítette.
- [40] Következésképpen a büntetőjogi jogkövetkezményeket kifogásoló jogorvoslati kérelmek közül az enyhítésre irányuló fellebbezések eredményesnek bizonyultak.
- [41] Terhelt1 I. r. vádlott a tényállás 1. pontjában írt bűncselekményeit az élettársa, azaz – a Btk. 459. § (1) bekezdés 14. pontjának a) alpontja értelmében – a hozzátartozója sérelmére

valósította meg. A Btk. 38. § (5) bekezdés b) pontjában írtak szerint nem bocsátható feltételes szabadságra az, akit a hozzátartozója sérelmére elkövetett, nyolcévi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel fenyegetett *személy elleni erőszakos bűncselekmény* miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélnék. A Btk. 192. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott és a (4) bekezdés szerint minősülő emberkereskedelem és kényszermunka büntette a szóban forgó törvényi feltételeknek maradéktalanul megfelel: büntetési tétele nyolc évi szabadságvesztésnél súlyosabb, miközben a Btk. 459. § (1) bekezdés 26. pontjának d) pontja alapján személy elleni erőszakos bűncselekménynek is minősül.

- [42] Ezért Terhelt1 I. r. vádlott a kiszabott büntetéséből feltételes szabadságra nem bocsátható.
- [43] Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtási fokozata helyesen – a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján – börtön.
- [44] Az irányadó tényállás 3. pontjában foglaltak szerint Terhelt2 II. r. vádlott a bűncselekmény elkövetése során – sértett1 sértett eladásával – 100.000 forintot szerzett, ilyen összeggel gazdagodott: ekként vele szemben a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja szerinti vagyonekobzást erre az összegre kellett elrendelni.
- [45] Terhelt2 II. r. vádlott helyesen a 2021. évi augusztus hó 10. napjától a 2023. évi *február hó 9.* napjáig volt előzetes fogvatartásban, majd azt követően a 2023. évi február hó 10. napjától a 2023. évi április hó 18. napjáig olyan bűnügyi felügyeletben, melynek során előírták, hogy lakást, illetve ahhoz tartozó bekerített helyet engedély nélkül nem hagyhat el. Ezért a kiszabott szabadságvesztés-büntetésébe is ezek az időtartamok számítandók be, az előzetes fogvatartás a Btk. 92. § (2) bekezdésében, míg a bűnügyi felügyelet a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontjának II. fordulatában meghatározott számítási mód szerint.
- [46] A bűnjelként lefoglalt műszaki készülékek – mobiltelefonok és laptop – vádlottak részére történő kiadását a másodfokú bíróság a vagyonekobzás és a bűnügyi költség biztosítására a Be. 323. § (1) bekezdése értelmében visszatartotta.
- [47] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a Be. 606. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét – a cselekmények minősítésére, a büntetőjogi jogkövetkezményekre, illetve a beszámításra és a bűnjelekre vonatkozó részében – megváltoztatta. Az egyéb rendelkezések törvényesek voltak, ezért azokat a Be. 605. § (1) bekezdésében írtak szerint helybenhagyta, mégis azzal a pontosítással, hogy az elsőfokú bíróság helyesen az ítéletét a 2022. október 4., a 2022. december 6., a 2023. február 7. és a 2023. április 4. napjain tartott nyilvános tárgyalás alapján hozta meg és 2023. április 18-án nyilvánosan hirdette ki.
- [48] Az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetésekor Terhelt1 I. r. vádlott letartóztatását fenntartották, ezért – figyelemmel a Btk. 92. § (1) bekezdésére – a kiszabott szabadságvesztésbe ezt az időtartamot is be kell számítani.
- [49] A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezése a Be. 613. § (1) bekezdésén alapul.

P é c s, 2024. február 9.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 7.B.74/2022/61. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.62/2023/13. számú ítélete folytán – az abban írt változtatásokkal – a 2024. évi február hó 9. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Krémer László s.k.
a tanács elnöke